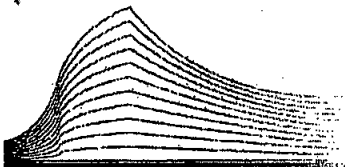

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer
2014 / 1348
Datum van uitspraak
19 mei 2014
Rolnummer
2013/AB/415

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

vijfde kamer

Arrest

COVER 01-000000011627-0001-0007-01-01-1

ARBEIDSONGEVAL

tegensprekelijk arrest

definitief

1. **LCM**, met maatschappelijke zetel te 1031 BRUSSEL CHRISTELIJKE SOC. ORGANISATIES, Haachtsesteenweg, 579 bus 40,

appellant,

vertegenwoordigd door mr. Géraldine SCRAEYEN loco mr. VAN OBBERGHEN Vincent, advocaat te 1800 VILVOORDE, Medialaan 28b, 4e verdieping

tegen

1. **AXA BELGIUM NV**, met maatschappelijke zetel te 1170 BRUSSEL, Vorstlaan 25, geïntimeerde,

vertegenwoordigd door mr. Stéphanie NIEUWBOURG loco mr. BEYENS Pierre, advocaat te 1050 BRUSSEL, Louizalaan 137/1

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 13-12-2012 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 26e kamer (A.R. 5742/12),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 15 april 2013,
- de conclusies en syntheseconclusies voor de appellant, neergelegd ter griffie op 9 september 2013 en 8 januari 2014,
- de conclusies en aanvullende conclusies voor de geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 16 juli 2013 en 8 november 2013,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 24 maart 2014, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

I. FEITEN

Uit de niet betwiste vaststellingen van de eerste rechter blijkt dat de oorsprong van de betwisting te vinden is het arbeidsongeval waarvan de heer Vinalmont, verplicht verzekerd bij de Landsbond der Christelijke Mutualiteiten (hierna genoemd de LCM), op 18 juli 2008 het slachtoffer was in dienst van NV Duferco, zijn werkgever, van wie de NV AXA Belgium (hierna genoemd AXA) verzekeraar arbeidsongevallen is.

Evenmin staat ter discussie dat AXA de arbeidsongeschiktheid ten gevolge van het arbeidsongeval slechts aanvaarde tot en met 11 augustus 2008.

Tenslotte staat vast dat de LCM met brief van 19 november 2009 aan AXA meldde nooit verwittigd te zijn van een wijziging in de graad van arbeidsongeschiktheid, en bijgevolg recht te hebben op terugbetaling van 1.933,22 euro ziekte-uitkeringen die verleend werden aan de heer Vinalmont voor de periode van 18 augustus 2008 tot en met 30 september 2009.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met inleidende dagvaarding van 6 april 2012 vorderde de LCM voor de Arbeidsrechtbank te Brussel betaling door AXA van 1.933,22 euro, te vermeerderen met de moratoire intrest vanaf 19 november 2009 en met de gerechtelijke intrest.

LCM vorderde tevens de veroordeling van AXA tot de kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding en de voorlopige uitvoerbaarheid van het te wijzen vonnis.

b.-

Met vonnis van 13 december 2012 verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk en ongegrond; zij veroordeelde LCM tot de kosten van het geding.

c.-

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van dit vonnis.

d.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 15 april 2013, tekende de LCM hoger beroep aan tegen dit vonnis; zij vorderde dat het arbeidshof het

bestreden vonnis zou vernietigen en opnieuw recht doende, haar oorspronkelijke vordering gegrond zou verklaren, met verwijzing van AXA in de kosten van beide aanleggen.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

IV. BEOORDELING

a.-

Artikel 63 § 2 eerste lid van de Arbeidsongevallenwet Private Sector bepaalt dat wanneer de verzekeraar arbeidsongevallen weigert het ongeval als een arbeidsongeval te erkennen, hij binnen de dertig dagen de ziekteverzekeringsinstelling van de getroffene dient te verwittigen.

Artikel 63 § 2 vierde lid van de Arbeidsongevallenwet Private Sector bepaalt verder dat wanneer een wijziging optreedt in de graad van arbeidsongeschiktheid, de verzekeraar arbeidsongevallen de ziekteverzekeringsinstelling dient te verwittigen binnen de zeven dagen die volgen op de dag waarop de wijziging van de arbeidsongeschiktheidsgraad zich voordoet.

Artikel 63 § 2 derde lid van de Arbeidsongevallenwet Private Sector bepaalt dat de vergoedingen wegens arbeidsongeschiktheid verschuldigd zijn door de verzekeraar arbeidsongevallen die nalaat de verklaring van weigering van ten laste neming van het arbeidsongeval aan de verzekeringsonderneming tijdig te doen, vanaf het begin van de arbeidsongeschiktheid tot en met de dag van de verklaring aan de werknemer die buiten de aangifteformaliteiten, de voorwaarden vervult om deze uitkeringen te bekomen.

b.-

Ten onrechte argumenteert AXA dat er geen wijziging is opgetreden in de arbeidsongeschiktheid zodat geen toepassing gemaakt dient te worden van artikel 63 § 2 van de Arbeidsongevallenwet.

Wanneer de arbeidsongeschiktheid niet langer wordt aanvaard door de arbeidsongevallenverzekeraar, is er ongetwijfeld een wijziging in de graad van arbeidsongeschiktheid die een invloed heeft op de vergoedingen wegens arbeidsongeschiktheid verschuldigd door de verzekeraar.

Evenzeer ten onrechte stelt AXA dat de sanctie van artikel 63 § 2 derde lid van de Arbeidsongevallenwet Private Sector niet geldt wanneer de verzekeraar arbeidsongevallen de meldingsplicht bij wijziging in de graad van arbeidsongeschiktheid niet heeft nageleefd.

Naar het oordeel van het arbeidshof dient artikel 63 § 2 derde lid aldus te worden gelezen dat de in deze bepaling voorziene sanctie ook geldt wanneer de verzekeraar weigert het ongeval nog langer als een arbeidsongeval te erkennen. Wanneer de verzekeraar oordeelt dat de arbeidsongeschiktheid niet langer het gevolg is van het arbeidsongeval, weigert hij immers het arbeidsongeval nog langer te erkennen.

C.-

Aan de orde is de vraag op wie de bewijslast rust bij niet naleving van de bepaling van artikel 63 § 2 van de Arbeidsongevallenwet Private Sector.

Hierbij moet worden vastgesteld dat voornoemd artikel aan de verzekeraar arbeidsongevallen een verplichting oplegt, meer bepaald de verplichting om de ziekteverzekeringsinstelling van het slachtoffer van het (arbeids)ongeval op de hoogte te brengen van de weigering het arbeidsongeval te erkennen of nog langer te erkennen als dusdanig, en van de wijziging in de graad van arbeidsongeschiktheid.

Artikel 1315 tweede lid BW bepaalt dat wie beweert bevrijd te zijn, het bewijs moet leveren van het feit dat het tenietgaan van zijn verbintenis heeft teweeggebracht.

In deze betekent dit dat op AXA de last rust te bewijzen dat zij bevrijd is van de op haar als verzekeraar arbeidsongevallen rustende verplichting om de ziekteverzekeringsinstelling van het slachtoffer van het (arbeids)ongeval op de hoogte te brengen van de weigering het arbeidsongeval te erkennen of nog langer te erkennen als dusdanig, en van de wijziging in de graad van arbeidsongeschiktheid.

Naar het oordeel van het arbeidshof levert AXA dit bewijs niet. Het vereiste bewijs wordt immers niet geleverd door de documenten die worden voorgebracht in verband met 'fluxstromen', nu vooreerst uit deze gegevens niet, of alleszins niet op een voor het arbeidshof begrijpelijke wijze blijkt of, wanneer en aan wie een bericht van beëindiging van erkenning van de arbeidsongeschiktheid werd verzonden, en bovendien uit een brief van het Fonds voor Arbeidsongevallen van 6 december 2012 – aan de arbeidsrechtbank niet bekend – blijkt dat de elektronische gegevensuitwisseling tussen de ziekte- en invaliditeitssector en de arbeidsongevallensector op 1 februari 2009 in productie werd gezet, dit is na de 'fluxstromen' waaraan AXA refereert.

Het hoger beroep dient dan ook gegrond te worden verklaard.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond; vernietigt het bestreden vonnis in de mate dat het de vordering van LCM ongegrond verklaarde en LCM veroordeelde tot de kosten van het geding;

Opnieuw recht doende, verklaart de vordering van LCM gegrond; veroordeelt AXA tot betaling aan LCM van 1.933,22 euro, te vermeerderen met moratoire intrest vanaf 19 november 2009 en met de gerechtelijke intrest;

Verwijst AXA in kosten van beide aanleggen, aan de zijde van LCM begroot op:

114,16 euro dagvaarding

120,25 euro rechtsplegingsvergoeding arbeidsrechtbank

160,36 euro rechtsplegingsvergoeding

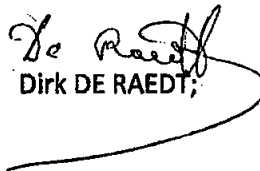
Aldus gewezen en ondertekend door de vijfde kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Daniel RYCKX,
Simone ALAERTS,
René VAN CAUWENBERGE,
bijgestaan door :

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider,
Dirk DE RAEDT, griffier.

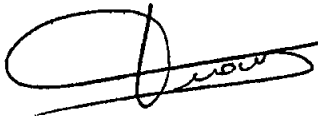
Daniel RYCKX;

Dirk DE RAEDT;

Simone ALAERTS

René VAN CAUWENBERGE

De heer R. VAN CAUWENBERGE, Raadsheer in sociale zaken als werknemer-arbeider, die bij de debatten aanwezig was en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

Overeenkomstig art. 785 Ger. Wb. wordt het arrest ondertekend door Mr D. RYCKX, Raadsheer en Mevr. S. ALAERTS, Raadsheer in sociale zaken als werkgever.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van maandag 19 mei 2014 door:

Daniel RYCKX, raadsheer,
bijgestaan door
Dirk DE RAEDT, griffier.

Daniel RYCKX

Dirk DE RAEDT

